

Sygn. akt **IV U 769/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 10/04/2018 r. znak (...) - (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 10/04/2018 r , znak: (...) w ten sposób, że stwierdza, iż A. K. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega w P. obowiązkowo ubezpieczeniu : emerytalnemu , rentowemu i wypadkowemu od 13 grudnia 2011r.

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz A. K. kwotę 180 złotych / słownie : sto osiemdziesiąt / tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 769/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 lipca 2019 r.

Decyzją z dnia 10 kwietnia 2018r. nr 38-5 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., powołując się na treść przepisów ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że A. K. od 13 grudnia 2011r. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wnioskodawca figuruje jako przedsiębiorca pod nazwą (...) A. K. z datą rozpoczęcia działalności od 01.09.2008r. Wskazywał, iż w złożonym 24.09.2009r. oświadczeniu A. K. podał, że nie świadczy żadnych usług w P. w ramach posiadanego wpisu i że stałym miejscem zamieszkania jest W. B.. Zdaniem organu rentowego wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą w P., o czym świadczy chociażby zgłoszenie do ubezpieczeń osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę.

W odwołaniu A. K. wnosił o uchylenie decyzji zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004r. z dnia 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, z uwagi na fakt, że pracuje i mieszka on na stałe w W. B. od 1999r. i tam opłacał składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. w odpowiedzi na złożone odwołanie wnosił o jego oddalenie. Podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji wskazując, iż w spornym okresie wnioskodawca nie posiadał innego tytułu do ubezpieczeń społecznych.

Sąd ustalił, co następuje:

A. K. od 1999r. mieszka w W. B.. W okresie od 2 kwietnia 2000r. do 11 kwietnia 2015r. prowadził działalność gospodarczą na terytorium W. B. i z tego tytułu opłacał składki na ubezpieczenia społeczne. Następnie podjął tam zatrudnienie z tytułu umowy o pracę.

W dniu 5 kwietnia 2018r. uzyskał 15 lat składowych uprawniających do świadczeń z brytyjskiego systemu ubezpieczeń społecznych.

W dniu 3 lipca 2008r. dokonano wpisu w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza S. pod nazwą (...) Stolarstwa K. A. z datą rozpoczęcia 1 września 2008r. Następnie nazwa uległa zmianie na (...) A. K..

Aktem notarialnym z 9 lipca 2008r. A. K. upoważnił żonę S. K. do prowadzenia działalności gospodarczej działającej pod firmą (...).

W piśmie z dnia 24.09.2009r. adresowanym do (...) Oddział w R. A. K. oświadczył, iż nie świadczy żadnych usług w P. w ramach posiadanego wpisu do ewidencji działalności gospodarczej oraz że na stałe zamieszkuje i pracuje w L..

A. K. w latach 2010-2015 prowadził działalność gospodarczą jednocześnie w P. i w W. B.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. 2 kwietnia 2012r. oraz 14 marca 2013r. wystawił zaświadczenia o niezaleganiu w opłacaniu składek przez A. K. na dzień wydania w/w zaświadczeń.

Pismem z dnia 20 maja 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. zwrócił się do b. organu rentowego o ustalenie właściwego ustawodawstwa dla A. K..

Z danych Naczelnika Urzędu Skarbowego w S. wynika, że A. K. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej za 2016r. wykazał przychód 0,00 zł, a za 2017r. nie odnotowano zeznania. Odnotowano natomiast deklaracje VAT-7K za I, II i III kwartał 2017r.

Pismem z dnia 15.02.2018r. ZUS poinformował A. K. o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Po zakończeniu postępowania administracyjnego w dniu 10 kwietnia 2018r. organ rentowy wydał zaskarżoną w sprawie decyzję obejmując nią okres od 13 grudnia 2011r.

(dowód: dokumentacja w aktach organu rentowego, dokumentacja w aktach niniejszej sprawy)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów, złożonych w aktach organu rentowego oraz w aktach sprawy. Sąd miał w tym względzie na uwadze, że zostały one sporządzone przez uprawnione do tego organy w przewidzianej prawem formie. Treść i forma dokumentów pozostawały bez zastrzeżeń.

Sąd zważył co następuje :

Nie ulega wątpliwości, że z uwagi na jednoczesne prowadzenie przez wnioskodawcę A. K. działalności gospodarczej na terytorium P. i w W. B. zastosowanie w sprawie znajdują przepisy wspólnotowej koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, a to rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29.04.2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.UE z 30.04.2004r. nr L 166/1 z późn. zm), a także rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16.09.2009r. (Dz. Urz. UE L 284/1 z 30.10.2009r. z późn. zm.).

Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego należy do kluczowych kwestii związanych z realizacją swobody przemieszczania się w Unii Europejskiej oraz podejmowania aktywności zawodowej. P.status państwa członkowskiego Unii Europejskiej uzyskała z dniem 1 maja 2004 r. a zatem przepisy rozporządzeń dotyczących koordynacji krajowych systemów zabezpieczenia społecznego stosuje bezpośrednio. Już w preambule rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 wyraźnie zostało stwierdzone, że pracownicy najemni i osoby prowadzące działalność na własny rachunek przemieszczające się we wspólnocie powinny być objęte systemem zabezpieczenia społecznego tylko jednego państwa członkowskiego w celu uniknięcia zbiegu właściwych ustawodawstw i wynikających z tego komplikacji. Dlatego też obowiązująca w tej materii zasada stosowania ustawodawstwa jednego państwa członkowskiego polega na podporządkowaniu ustawodawstwu tylko jednego państwa, czyli stosowanie jego postanowień tak jakby zainteresowany realizował swą aktywność zawodową w całości na terytorium tego państwa. Z tej zasady wynika bardzo istotna dyrektywa postępowania zarówno dla organów rentowych, jak i sądów pracy i ubezpieczeń społecznych. Decyzja organu rentowego i wyrok sądowy nie mogą doprowadzić ani do pozbawienia danej osoby ochrony wynikającej z określonego systemu zabezpieczenia społecznego, ani do objęcia jej więcej niż jednym systemem. Należy również podkreślić, iż nie jest dopuszczalna ocena stosunku prawnego stanowiącego tytuł ubezpieczenia społecznego w innym państwie członkowskim przez instytucję miejsca zamieszkania osoby wnoszącej o ustalenie właściwego ustawodawstwa.

Wnioskodawca domaga się ustalenia wobec niego ustawodawstwa właściwego w związku z działalnością zawodową wykonywaną w dwóch państwach członkowskich Unii Europejskiej, tj. w P. i w W. B.. Powyższe reguluje art. 13 rozporządzenia 883/2004, a w szczególności jego ust. 2 stanowiący, że osoba, która normalnie wykonuje pracę na własny rachunek w dwóch lub kilku Państwach Członkowskich podlega ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, jeżeli wykonuje znaczną część pracy w tym Państwie Członkowskim lub ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się centrum zainteresowania dla jej działalności, jeżeli osoba ta nie zamieszkuje w jednym z Państw Członkowskich, w których wykonuje ona znaczną część swej pracy.

Procedura dotycząca stosowania art. 13, czyli poinformowanie przez osobę instytucji wyznaczonej przez właściwą władzę państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, o wykonywaniu pracy w dwóch państwach, wymaga zastosowania procedury przestrzegającej właściwości i kompetencji instytucji ubezpieczeń społecznych przewidzianej w art. 16 rozporządzenia wykonawczego nr 987/2009.

Jak wynika z ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie A. K. od 1999r. mieszka w W. B. i tam też prowadził działalność gospodarczą w okresie od 2 kwietnia 2000r. do 11 kwietnia 2015r. Z tego tytułu opłacał składki na ubezpieczenia społeczne. Dodatkowo w 2008r. dokonał wpisu do ewidencji prowadzonej przez Burmistrza S. działalności gospodarczej pod nazwą (...) S. K. A., następnie (...) A. K.. Faktycznie działalność gospodarczą w P. prowadził w latach 2010-2015, przy czym mieszkał cały czas w A. i tam wykonywał znaczną część pracy. Powyższe potwierdzają pisma b. instytucji ubezpieczeniowej z 16 i 26 kwietnia 2018r., w którym poinformowano, iż A. K. od 2 kwietnia 2000r. do 11 kwietnia 2015r wykonywał pracę na własny rachunek i że do dnia 5 kwietnia 2018r. uzyskał 15 lat składkowych uprawniających do świadczeń.

Niewątpliwie zatem A. K. podlegał b. systemowi zabezpieczenia w spornym okresie, tam też mieszka, a zatem zgodnie z obowiązującą zasadą, iż możliwe jest stosowanie ustawodawstwa jednego państwa członkowskiego, Sąd w trybie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 10 kwietnia 2018r. i stwierdził,

że wnioskodawca jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega w P.obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od 13 grudnia 2011r.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego na rzecz A. K. uzasadnia treść art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018r. poz. 265 j.t.).